

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΕΡΓΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Αίθουσα 005 - Νέα Κτίρια ΣΗΜΜΥ Ε.Μ.Π.

Δυναμικός Προγραμματισμός με Μεθόδους Monte Carlo:

- 1. Μάθηση Χρονικών Διαφορών (Temporal-Difference Learning)**
- 2. Στοχαστικός Αλγόριθμος Q-Learning**

καθ. Βασίλης Μάγκλαρης

maglaris@netmode.ntua.gr

www.netmode.ntua.gr

Πέμπτη 16/5/2019

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Αλγόριθμος Policy Iteration (1/2) (Επανάληψη)

Ορισμός Q-factor

Έστω χρονοσταθερή πολιτική $\pi = \{\mu, \mu, \dots\}$ που οδηγεί σε γνωστά **costs-to-go** $J^\mu(i), \forall i \in \mathcal{X}$ (καταστάσεις του **περιβάλλοντος**) με αποφάσεις του **agent** $a = \mu(i) \in \mathcal{A}_i$

Για κάθε ζεύγος (i, a) στο υπό εξέταση βήμα και πολιτική για τα υπολειπόμενα βήματα $\pi = \{\mu, \mu, \dots\}$ ορίζω τους **Q-factors** σαν μέτρο κατάταξης εναλλακτικών άμεσων αποφάσεων $a \in \mathcal{A}_i$ του **agent**

$$Q^\mu(i, a) \triangleq c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J^\mu(j)$$

Μια πολιτική $\pi = \{\mu, \mu, \dots\}$ ικανοποιεί τις συνθήκες απληστίας (**greedy conditions**) σε σχέση με τα **costs-to-go** $J^\mu(i)$ όταν

$$Q^\mu(i, \mu(i)) = \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^\mu(i, a)$$

Μια πολιτική $\pi^* = \{\mu^*, \mu^*, \dots\}$ είναι βέλτιστη αν ικανοποιεί τις συνθήκες απληστίας (**greedy conditions**) του δυναμικού προγραμματισμού:

$$Q^{\mu^*}(i, \mu^*(i)) = \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^{\mu^*}(i, a)$$

Σημείωση: Όταν τα άμεσα αναμενόμενα κόστη $c(i, a)$ αντικαθίστανται από **rewards** $r(i, a)$, τα **costs-to-go** $J^\mu(i)$ αποκαλούνται **Value Functions** $V^\mu(i)$ και έχουμε κατ' αντιστοιχία:

$$Q^\mu(i, a) \triangleq r(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) V^\mu(j) \text{ και } Q^{\mu^*}(i, \mu^*(i)) = \max_{a \in \mathcal{A}_i} Q^{\mu^*}(i, a)$$

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Αλγόριθμος Policy Iteration (2/2) (Επανάληψη)

Αλγόριθμος Reinforcement Learning

(Αρχιτεκτονική **Actor – Critic**)

Επαναλήψεις $n = 1, 2, \dots$ από δύο βήματα μέχρι σύγκλισης πολιτικής $\pi_n = \pi_{n+1}$

Βήμα 1. Policy Evaluation (ο **critic** αναλύει τις αποφάσεις του **agent**):

Με βάση την παρούσα πολιτική $\pi_n = \{\mu_n, \mu_n, \dots\}$ υπολογίζονται τα **costs-to-go**

$$J^{\mu_n}(i) = c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J^{\mu_n}(j) \text{ για } i = 1, 2, \dots, N$$

και οι **Q-factors** $Q^{\mu_n}(i, a) = c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J^{\mu_n}(j)$ για $i = 1, 2, \dots, N$ και $a \in \mathcal{A}_i$

Βήμα 2. Policy Improvement (ο **actor** καθοδηγεί τις αποφάσεις του **agent**):

Η πολιτική π_n βελτιώνεται σε π_{n+1} μέσω της $\mu_{n+1}(i) = \arg \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^{\mu_n}(i, a)$ για $i = 1, 2, \dots, N$

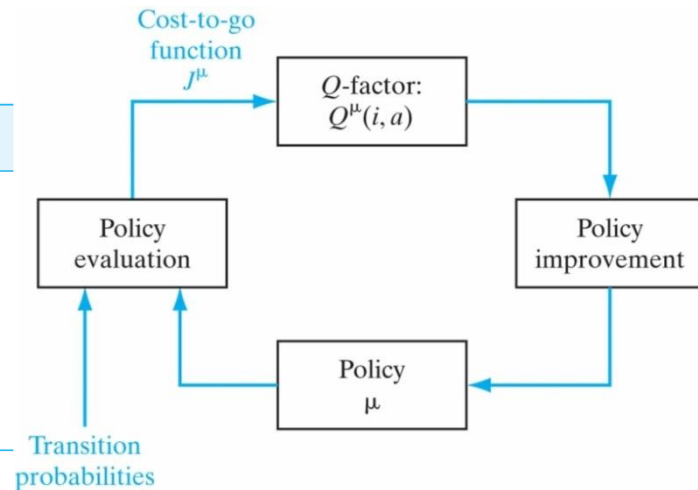
$\arg \min_x f(x)$: Η τιμή της x που οδηγεί την $f(x)$ σε ελάχιστο

TABLE 12.1 Summary of the Policy Iteration Algorithm

1. Start with an arbitrary initial policy μ_0 .
2. For $n = 0, 1, 2, \dots$, compute $J^{\mu_n}(i)$ and $Q^{\mu_n}(i, a)$ for all states $i \in \mathcal{X}$ and actions $a \in \mathcal{A}_i$.
3. For each state i , compute

$$\mu_{n+1}(i) = \arg \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^{\mu_n}(i, a)$$

4. Repeat steps 2 and 3 until μ_{n+1} is not an improvement on μ_n , at which point the algorithm terminates with μ_n as the desired policy.

Ο αλγόριθμος συγκλίνει σε βέλτιστη πολιτική σε πεπερασμένα βήματα n λόγω πεπερασμένου πλήθους καταστάσεων N και επιλογών αποφάσεων

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Value Iteration Algorithm (Επανάληψη)

Εκτίμηση των Συναρτήσεων Cost-to-Go μέσω Διαδοχικών Προσεγγίσεων $J_n(i) \rightarrow J_{n+1}(i)$

- Εκκίνηση με αυθαίρετες τιμές $J_0(i) \forall i$
- Επανάληψεις $n \rightarrow n + 1$ μέχρι **ανεκτή σύγκλιση** (θεωρητικά $n \rightarrow \infty$) μέσω σχέσεων **backup**:

$$J_{n+1}(i) = \min_{a \in \mathcal{A}_i} \{c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J_n(j)\} \text{ για } i = 1, 2, \dots, N \text{ (από εξισώσεις Bellman)}$$

- Τελικός υπολογισμός των βέλτιστων **Costs-to-Go**

$$J^*(i) = \lim_{n \rightarrow \infty} J_n(i), \quad Q^*(i, a) = c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J^*(j)$$

και προσδιορισμός της **βέλτιστης πολιτικής** $\mu^*(i) = \arg \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^*(i, a)$ για $i = 1, 2, \dots, N$

TABLE 12.2 Summary of the Value Iteration Algorithm

1. Start with arbitrary initial value $J_0(i)$ for state $i = 1, 2, \dots, N$.
2. For $n = 0, 1, 2, \dots$, compute

$$J_{n+1}(i) = \min_{a \in \mathcal{A}_i} \left\{ c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J_n(j) \right\}, \quad \begin{array}{l} a \in \mathcal{A}_i \\ i = 1, 2, \dots, N \end{array}$$

Continue this computation until

$$|J_{n+1}(i) - J_n(i)| < \epsilon \quad \text{for each state } i$$

where ϵ is a prescribed tolerance parameter. It is presumed that ϵ is sufficiently small for $J_n(i)$ to be close enough to the optimal cost-to-go function $J^*(i)$. We may then set

$$J_n(i) = J^*(i) \quad \text{for all states } i$$

3. Compute the Q -factor

$$Q^*(i, a) = c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J^*(j) \quad \begin{array}{l} \text{for } a \in \mathcal{A}_i \text{ and} \\ i = 1, 2, \dots, N \end{array}$$

Hence, determine the optimal policy as a greedy policy for $J^*(i)$:

$$\mu^*(i) = \arg \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^*(i, a)$$

Ο αλγόριθμος **Value Iteration** συνήθως συγκλίνει ικανοποιητικά και θεωρείται αποτελεσματικότερος του **Policy Iteration** καθώς αποφεύγει υπολογισμούς όλων των **Costs-to-Go** $J^n(i)$ σε κάθε βήμα

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Παράδειγμα Δυναμικού Προγραμματισμού: Βελτιστοποίηση Δρομολόγησης (Επανάληψη)

Εύρεση Δρόμων Ελάχιστου Κόστους από Κόμβο A σε Κόμβο J μέσω του μονοκατευθυντικού γράφου όπως στο σχήμα με κατεύθυνση γραμμών $\Delta \rightarrow A$

Ενδεικτικό κόστος γραμμών: $A \rightarrow B: 2, B \rightarrow A: \infty$

$B \rightarrow F: 4, F \rightarrow B: \infty$

Ενδεικτικό κόστος δρόμου: Δρόμος $\{A, B, F, I, J, Q\}$: $2 + 4 + 3 + 4 = 13$

Κατάσταση Περιβάλλοντος: Κόμβος σε παρούσα διερεύνηση $\{A, B, \dots, J\}$

Αποφάσεις Agent: Επόμενος κόμβος για διερεύνηση $\{up, down, straight\}$

Αναδρομικός Υπολογισμός Q -Factors:

$Q(H, down) = 3$ $Q(I, up) = 4$

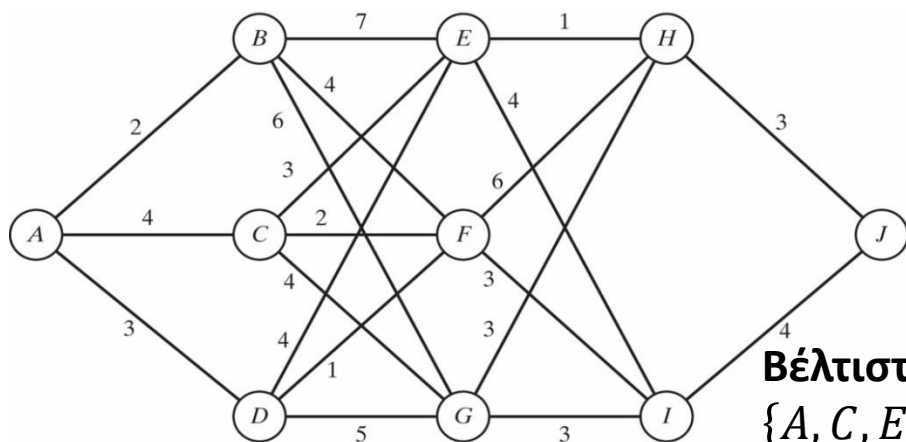
$Q(E, straight) = 1 + 3 = 4$ $Q(E, down) = 4 + 4 = 8$

$Q(F, up) = 6 + 3 = 9$ $Q(F, down) = 3 + 4 = 7$

.....

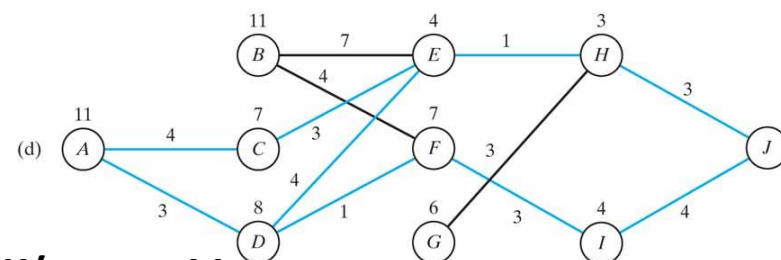
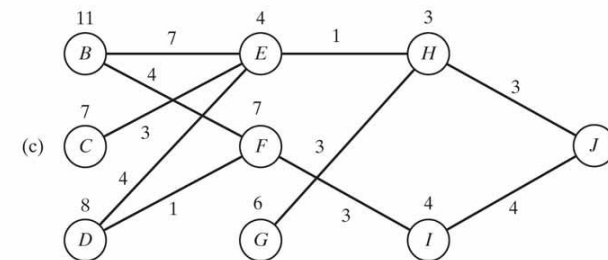
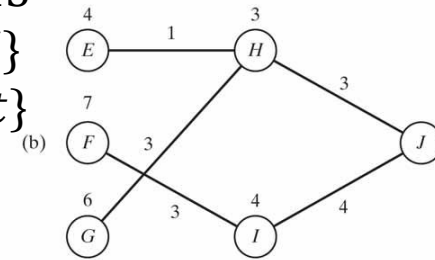
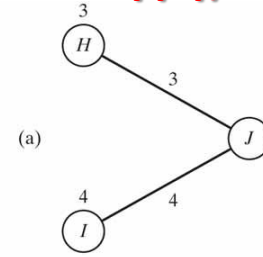
Κατεύθυνση Γραμμών

$\Delta \rightarrow A$

Βέλτιστοι Δρόμοι Κόστους 11:

$\{A, C, E, H, J\}, \{A, D, E, H, J\}, \{A, D, F, I, J\}$

Αλγόριθμοι Δυναμικού Προγραμματισμού **Bellman-Ford** στηρίζουν την δρομολόγηση **Border Gateway Protocols (BGP)** ανάμεσα στα ~62,000 Αυτόνομα Συστήματα (**Autonomous Systems, AS**) στο **Internet** (~750,000 γνωστά δίκτυα)

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Δυναμικός Προγραμματισμός με Προσέγγιση Monte Carlo

ΦΑΣΗ ΕΝΙΣΧΥΤΙΚΗΣ ΜΑΘΗΣΗΣ

- Με βάση το μοντέλο Δυναμικού Προγραμματισμού του συστήματος (**Markov Decision Process**) αξιολογούνται αποφάσεις του **agent** $a = \mu(i) \in \mathcal{A}_i$ για όλες τις καταστάσεις του **περιβάλλοντος** $i \in \mathcal{X}, i = 1, 2, \dots, N$ οι οποίες επηρεάζουν τη εξέλιξη του συστήματος $(i, a) \rightarrow j$ με πιθανότητες $p_{ij}(a)$ και τα αναμενόμενα κόστη $c(i, a) = \sum_{j=1}^N p_{ij}(a)g(i, a, j)$
- Οι εναλλακτικές πολιτικές $\pi = \{\mu, \mu, \dots\}$ συγκρίνονται ως προς τα αναμενόμενα μακροπρόθεσμα **costs-to-go** $J^\mu(i)$ μέσω επιλογής απόφασης a στην παρούσα κατάσταση i που βελτιώνει (μειώνει) τους **συντελεστές κόστους – απόφασης** $Q^\mu(i, a) \rightarrow Q^*(i, a)$

$$Q^*(i, a) = \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^\mu(i, a) = \min_{a \in \mathcal{A}_i} \left\{ c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J^\mu(j) \right\}$$

Οι συντελεστές συνυπολογίζουν αναδρομικά: (1) Τα $g(i, a, j)$, **άμεσα κόστη μετάβασης** $i \rightarrow j$ με επιλογή απόφασης a από τον **agent**, (2) το αναμενόμενο κόστος εναλλακτικής άμεσης απόφασης $i \rightarrow a$ αν ο **agent** συνεχίσει προς τα υπόλοιπα βήματα με μ

- Ο **agent** ανανεώνει **Lookup Table** για όλες τις καταστάσεις του **περιβάλλοντος** $i \in \mathcal{X}$ και της απόφασης του $a = \mu(i) \in \mathcal{A}_i$ μέχρι τη σύγκλιση σε βέλτιστη πολιτική $\pi^* = \{\mu, \mu, \dots\}$
- Οι καταχωρήσεις σε **lookup tables** έχουν απαιτήσεις σε μνήμη ανάλογες με τον αριθμό καταστάσεων του περιβάλλοντος

ΦΑΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΒΕΛΤΙΣΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

- Ο **agent** καθοδηγεί το περιβάλλον επιβάλλοντας ενέργειες για τις καταστάσεις του βάση του **Lookup Table** στον οποίο συνέκλινε η **Φάση Ενισχυτικής Μάθησης**

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Δυναμικός Προγραμματισμός με Προσέγγιση Monte Carlo

Οι δύο αλγόριθμοι Δυναμικού Προγραμματισμού (*Value Iteration* & *Policy Iteration*) προαπαιτούν γνώση των πιθανοτήτων μεταβάσεων $p_{ij}(a)$ και του **άμεσα αναμενόμενου κόστους κατάστασης** $c(i, a) = \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) g(i, a, j)$ εκτιμώμενου με βάση τα γνωστά $g(i, \mu(i), j) = g(i, a, j)$ (**άμεσα κόστη μετάβασης** $i \rightarrow j$ με απόφαση a). Η απόφαση $\mu(i) = a$ του **agent** ορίζεται **μονοσήμαντα** για την κατάσταση $i \Rightarrow g(i, a, j) \equiv g(i, j)$

Οι απευθείας προσεγγιστικές μέθοδοι (*Direct Approximate Dynamic Programming Methods*) εκτιμούν τις πιθανότητες μετάβασης και τα αναμενόμενα κόστη μεταβάσεων - αποφάσεων μακροπρόθεσμων πολιτικών με προσομοιώσεις **Monte Carlo**

Ενσωματώνονται στη **Φάση Ενισχυτικής Μάθησης** των δύο αλγορίθμων Δυναμικού Προγραμματισμού με τις εξής παραλλαγές:

- Value Iteration \rightarrow **Temporal-Difference TD(0) Learning**
- Policy Iteration \rightarrow **Q-Learning**

Γενική Μεθοδολογία - Απαιτήσεις

- Οι προσομοιώσεις **Monte Carlo** δημιουργούν σενάρια πολλαπλών πιθανών τροχιών (**system trajectories**) της εξέλιξης του **Markov Decision Process**
- Οι τιμές συναρτήσεων **cost-to-go** $J(i)$ ανανεώνονται σε κάθε προσομοίωση με προσθήκη του (γνωστού) **άμεσου** (**observed**) **κόστους μετάβασης** $g(i, j)$ σε επισκέψεις προσομοιωμένης τροχιάς μεταβάσεων από κατάσταση i προς κατάσταση j
- Οι μέθοδοι **Monte Carlo** απαιτούν γνώση της δομής του περιβάλλοντος, διαχειρήσιμο αριθμό καταστάσεων και σημαντικό αριθμό από **trajectories** για καλές εκτιμήσεις

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Προσεγγιστικός Αλγόριθμος $TD(0)$ Learning

Value Iteration \rightarrow Temporal-Difference $TD(0)$ Learning

Εξισώσεις **Bellman** υπολογισμού **costs-to-go** από i_n στο βήμα $n < N$, τελική κατάσταση $i_N = 0$:

$$J^\mu(i_n) = E[g(i_n, i_{n+1}) + \gamma J^\mu(i_{n+1})] = E \left[\sum_{k=0}^{N-n-1} \gamma^k g(i_{n+k}, i_{n+k+1}) \right], n = 0, 1, \dots, N-1$$

Με επανειλημμένες προσομοιώσεις **Monte Carlo** δημιουργούμε **trajectories** του συστήματος σύμφωνα με μια πολιτική (**on-policy**) και μαθαίνουμε τα $J^\mu(i_n)$ μέσω **Robbins-Monroe Successive Approximations** που διορθώνουν εκτιμήσεις τιμών τους (**updates**) κατά την επίσκεψη της κατάστασης i_n με συντελεστή μάθησης (**learning rate**) η_n :

$$J^\mu(i_n) := J^\mu(i_n) + \eta_n [g(i_n, i_{n+1}) + \gamma J^\mu(i_{n+1}) - J^\mu(i_n)] = J^\mu(i_n) + \eta_n d_n$$

Το σφάλμα $d_n \triangleq g(i_n, i_{n+1}) + \gamma J^\mu(i_{n+1}) - J^\mu(i_n)$, $n = 0, 1, \dots, N-1$ ονομάζεται χρονική διαφορά (**Temporal Difference, TD**) στο βήμα n και οδηγεί τα $J^\mu(i_n)$ προς τη **σύγκλιση**

Εναλλακτικός αλγόριθμος **update** προκύπτει από την μακρόχρονη επαναληπτική σχέση:

$$J^\mu(i_n) := J^\mu(i_n) + \eta_n \left(\sum_{k=0}^{N-n-1} \gamma^k g(i_{n+k}, i_{n+k+1}) - J^\mu(i_n) \right) = J^\mu(i_n) + \eta_n \sum_{k=0}^{N-n-1} \gamma^k d_{n+k}$$

με αρχικές συνθήκες $J^\mu(i_n) = 0$, τελικά κόστη $J^\mu(i_N) = 0$ και **learning rate** $\eta_n = 1/n$

Τα **costs-to-go** εκτιμώνται σαν μέσοι όροι σε μεγάλο αριθμό επαναλήψεων προσομοιώσεων με πάρα πολλές επισκέψεις $T \rightarrow \infty$ καταστάσεων i_n στο βήμα n κάποιου **trajectory**:

$$J^\mu(i_n) = E \left[\sum_{k=0}^{N-n-1} \gamma^k g(i_{n+k}, i_{n+k+1}) \right] \cong \frac{1}{T} \sum_T c(i_n) \text{ όπου } c(i_n) \triangleq \sum_{k=0}^{N-n-1} \gamma^k g(i_{n+k}, i_{n+k+1})$$

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Προσεγγιστικός Αλγόριθμος Q-Learning (1/2)

Policy Iteration → Q-Learning

- Προσδιορισμός πολιτικής βέλτιστης συμπεριφοράς (**off-policy behavior generation**) μέσω διερεύνησης (**exploration**) όλων των εναλλακτικών αποφάσεων στο παρόν βήμα για εκμετάλλευση (**exploitation**) σεναρίων **greedy** αποφάσεων Δυναμικού Προγραμματισμού
- Ορίζουμε $s_n \triangleq (i_n, a_n, j_n, g_n)$ για μεταβάσεις $i_n \rightarrow j_n = i_{n+1}$ στο βήμα n με απόφαση a_n και άμεσο κόστος μετάβασης $g_n = g(i_n, a_n, j_n)$
- Με βάση παρατηρήσεις δειγμάτων s_n και αποφάσεις **greedy** ο αλγόριθμος **Q-Learning** οδηγεί το σύστημα στη μάθηση βέλτιστης πολιτικής κατά προσέγγιση του **policy iteration**
- **Προϋπόθεση:** Η i_n πρέπει να είναι **fully observable**

Σύνοψη Εννοιών Δυναμικού Προγραμματισμού

Βέλτιστα **Cost-to-Go (Bellman)**: $J^*(i) = \min_{a \in \mathcal{A}_i} (c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij} J^*(j))$, $i = 1, 2, \dots, N$

Ορισμός **Q-Factors**: $Q(i, a) \triangleq c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J(j)$

Ορισμός **Άμεσου Αναμενόμενου Κόστους**: $c(i, a) \triangleq \sum_{j=1}^N p_{ij} g(i, a, j)$

Ορισμός **Βέλτιστων Q-Factors**: $Q^*(i, a) = \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) (g(i, a, j) + \gamma \min_{b \in \mathcal{A}_j} Q^*(j, b))$

Σημείωση: Ορισμοί **on-policy**, **off-policy**

- Η **on-policy** εκτιμά το συνολικό κόστος σε κάθε βήμα συνυπολογίζοντας την απόφαση του παρόντος βήματος της υπό αξιολόγηση πολιτικής (π.χ. **TD(0)-Learning**)
- Η **off-policy** συγκρίνει εναλλακτικές αποφάσεις στο παρόν βήμα με δεδομένες τις μελλοντικές αποφάσεις της υπό αξιολόγηση πολιτικής και επιλέγει με απληστία την απόφαση που μειώνει το αναμενόμενο κόστος στην παρούσα κατάσταση (π.χ. **Q-Learning**)

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Προσεγγιστικός Αλγόριθμος Q-Learning (2/2)

Policy Iteration → Q-Learning

Αλγόριθμος Υπολογισμού $Q^*(i, a)$ με Successive Approximations (**Robins-Monro**)

$$Q(i, a) := (1 - \eta)Q(i, a) + \eta \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) \left[g(i, a, j) + \gamma \min_{b \in \mathcal{A}_j} Q(j, b) \right] \text{ για } \forall (i, a)$$

Από τα $Q^*(i, a)$ προσδιορίζεται ο πίνακας βέλτιστης πολιτικής π με αντιστοίχιση

$$\mu^*(i) = \arg \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^*(i, a) \text{ για } i = 1, 2, \dots, N$$

Στοχαστική Παραλλαγή

Αν οι $p_{ij}(a)$ δεν είναι διαθέσιμες ο αλγόριθμος βασίζεται σε **Monte Carlo trajectories**:

Στην επανάληψη n με $J_n(j) = \min_{b \in \mathcal{A}_j} Q_n(j, b)$:

- $Q_{n+1}(i, a) := (1 - \eta_n)Q_n(i, a) + \eta_n[g(i, a, j) + \gamma J_n(j)]$ για $(i, a) = (i_n, a_n)$
- $Q_{n+1}(i, a) := Q_n(i, a)$ για $\forall (i, a) \neq (i_n, a_n)$

Στο όριο $Q^*(i, a) = \lim_{n \rightarrow \infty} Q_n(i, a)$

Η **learning parameter** η_n είναι φθίνουσα ως προς n , π.χ. $\eta_n = \alpha / (\beta + n)$ με α, β θετικά